

BRUKERNES STEMME

dagen kommer må man takle livets realiteter.

Selv om jeg som arbeideleder kunne tenke meg å bruke tiden til mangt å meget er det ikke alltid det passer assistenten.

Det kan gå på interesser forventninger og forutsetninger. Da er det om å gjøre å gå på kompromi og finne løsninger som er gangbare. Jeg har lært mye om meg selv og mye om hvordan folk tenker i forhold til det å ha en funksjonshemmet arbeidsleder. I starten var jeg sårbar til tusen. Etter

hvert har jeg lært å takle tingene etter hvert som de kommer.

Lettere å fungere med assistent

Jeg har lært at mine tanker og vurderinger ikke er helt bak mål. Etter at jeg fikk assistent har det blitt lettere å fungere. Jeg har oftere besøk og trives godt med det. Jeg må rette en stor takk til gruppe 1 saupstad distrikt.(som før var sone 2).

Uten hjelp fra dem ville ikke hverdagen min ha gått rundt. Som en konklusjon på det hele er min vurdering slik:

Det må finnes muligheter for å kombinere ulike tiltak. Det finnes ikke standardløsninger. Tiltakene må tilpasses den enkelte. Vi har alle ulike forutsetninger og kan derfor ikke settes i båser. Det er ikke alltid snakk om enten eller. Ofte er det snakk om både og. Som brukere av ulike systemer burde kanskje stå frem å kjempe for retten til få tilpassede systemer. Vi bør ikke tilpasse oss systemet. Systemet bør tilpasses individet.

Har du som leser tanker om dette? Kom med dem!

Fuglen

Du er min venn, men ei meg ikke.

- slipp meg fri -.

La mitt landskap være fritt. Bygg det med fjell og daler.-

La meg fly.-

Friheten er lett å bære.

Den gir deg ære. På et sted der det fritt å nære.

En skadeskutt fugl kommer aldri igjen.

Gir du den vinger, så kan den fly. Det kommer alltid igjen.

Min sårbar hen får du, men misbruk den ei.

En skadeskutt fugl - den flyr alltid sin vei -.

Maiken Kvåle